

RUGUL APRINS

IARNA 2014

Volum 27 Numărul 3

Hristos se naste! Măriți-l!

Christ is born! Glorify Him!

CUPRINS

Nașterea Domnului - <i>Fr. Roman Braga</i>	3
Rugăciunea - <i>Dr. Alexis Carrel</i>	5
Creștinismul de azi și de mâine în Siria - <i>Dn. M. Shattahi</i>	8
Burning Bush in format electronic.....	11
Programul slujbelor pentru Crăciun și Bobotează.....	12
Iconografia din biserică	13

NAȘTEREA DOMNULUI

Fr. Roman Braga

Nașterea Domnului a despiciat timpul, calendarul și crugul anilor în două, a deschis mințile filozofilor către un nou «eon», a spart tiparele stereotipice ale gândirii omenești, introducând misterul ca un element indispensabil cunoașterii realităților divino-umane.

Prin întunecate veacuri de istorie și preistorie, adevărul a fost urmărit de oameni cu suferință, ca o necesitate și ca un desiderat de totdeauna al frământărilor omenești. Însă cunoașterea lui nu a fost cu puțință fără coborârea transcendentului în immanent, prin care s'a realizat unirea contrariilor, identitatea dintre «eu» și «non-eu», dialogul dintre cer și pământ, comunicarea omului cu Dumnezeu. De-accea, în imnul ortodox al sărbătorii Crăciunului, Hristos este acela care a "răsărit în lume lumina cunoștinței..."

Aproape două mii de ani au trecut de când s'a întrupat «Cuvântul Adevărului». În noaptea rece de iarnă, în acea mică peșteră din Betleem, în acel staul întunecat și umed, s'a coborât Dumnezeu și s'a schimbat cursul istoriei, s-au pus temelii noi pentru destinul omului pe acest pământ, iar ca o consecință, cultura și civilizația planetei noastre capătă sensuri noi. Este mai mult decât un sistem, mai mult decât o revoluție intelectuală. În economia divină, actul a fost unic. Numai crearea omului a mai avut aceeași amploare; adică evenimentul acela revoluționar al apariției conștiinței în univers, când existența s'a împărțit între subiect și obiect.

Cum s'a făcut Fiul lui Dumnezeu fiu al omului este o taină ascunsă din veac în sânurile Tatălui și nepătrunsă de îngeri, nelipsită de o logică a credinței: acolo unde vrea Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii. Poate că e greșit să filozofăm asupra Nașterii Mântuitorului Hristos. Este o deficiență a teologilor, a trage dogmele creștine pe calapodul minții omenești. Crăciunul este un fapt istoric și nu o ipoteză. Creștinii simplii au îmbrăcat această sărbătoare în folclor, numai ca să păstreze prospețimea acestei taine nesecată de raționamente teologice. Teologia oamenilor simplii este contemplația, rugăciunea și cântarea. În felul acesta ei sunt mult mai aproape de adevăr: "Coborât-a coborât, Domnul Sfânt pe-acest pământ..." Este o relatare simplă a unui fapt istoric concret, dar de un surprinzător realism, fără filozofie.

Dacă am analiza «Colindele» popoarelor, am vedea cum Dumnezeu nostru s'a făcut materie, s'a coborât din etern și a intrat în istorie. A luat substanță organică din natura creată de El, alcătuiind Sfânta Sa Persoană Dumnezeiască, în care s'a împreunat și cerul și pământul.

Crăciunul nu dă loc la abstracțiuni. Dumnezeu devine persoană istorică. Nașterea lui este un fapt, așa cum este și peștera din Betleem și staulul și ieslea și vitele și paiele... Prin Nașterea lui Iisus materia se îndumnezeiește, capătă sensuri noi, devine o condiție a mântuirii sufletului. Fără materie omul nu se poate mântui: se botează cu apă, se miruiește cu untdelemn, se împărtășește cu Hristos prin elementele pâinii și vinului pentru că toate acestea sunt parte din însuși trupul material al Domnului născut în Betleem, trupul care, transfigurat prin înviere, stă astăzi în Sfatul Sfintei Treimi, de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl.

Așadar, sensul cel mai adânc al sărbătorii Crăciunului este transfigurarea universului material. Dumnezeu și lumea se întrepătrund. Nu este vorba în această transfigurare de aspectul dinamic al materiei, care la anumite viteze își pierde masa, transformându-se în energie, ci de acel epilog fericit, de acea duhovnicească întoarcere către "un cer nou și un pământ nou", când toată drama lumii va lua sfârșit.

Regretăm, uneori, că prea mult artificial s'a amestecat în sărbătoarea Crăciunului. E cunoscută expresia: "Crăciunul este mai mult pentru copii".

Într'adevăr, Crăciunul este pentru acei copii, care cresc cu vârsta și cu înțelepciunea, după modelul lui Iisus Hristos, supunându-se întru toate părinților lor.

Crăciunul este pentru mamele simple, tăcute și smerite, care în lipsa unor condiții de viață mai bune, se mulțumesc și cu un staul, numai să fie în lumea aceasta pacea, bucuria și dragostea lui Dumnezeu.

Crăciunul este pentru tata, care cu mâinile lui bătătorite de muncă, se analizează zilnic, în fața justiției divine și umane, să-și ocrotească familia de eventualele pericole fizice și morale.

Crăciunul este pentru țărani, pentru acei păstori și muncitori, care-și oferă truda lor ca un prinos adus lui Dumnezeu.

Crăciunul este pentru săraci, căci Fiul Omului, în lumea aceasta, nu a avut unde să-și plece capul.

Crăciunul este pentru bogații care nu și-au legat mintea lor de cele pământești, ci ca și Magii de la Răsărit și-au pus averea la picioarele Mântuitorului Hristos.

Pentru bolnavii singurateci, părăsiți și oropsiți ai soartei, Crăciunul este semnul că Dumnezeu nu ne-a uitat, nu și-a întors fața Sa de la noi; are grijă de noi, ne mai iubește încă.

Crăciunul este pentru înțelepciunea filozofilor creștini obiect de adorație și nu un joc al minții sau un prilej pentru pretențioase fumuri intelectuale.

Și, în sfârșit, Crăciunul este darul lui Dumnezeu pentru toată lumea: copii și adulți, păcătoși și sfinți, îngeri și stele, păstori și magi, ba chiar și

pentru lucruri neînsuflețite: pentru că Dumnezeu s'a arătat în trup și firea s'a pătruns de Dumnezeu.

A Lui fie mărirea, cinstea și închinăciunea, în veci, Amin! ■

+++++

RUGĂCIUNEA

Dr. Alexis Carrel

Partea a II-a

(Continuare din numărul trecut)

Efectul rugăciunii asupra sufletului și a trupului pare a fi legat nu numai de intensitatea rugăciunii dar și de calitatea ei. Această calitate rămâne necunoscută deoarece nu avem mijloacele de a măsura cantitativ capacitatea dragostei pentru aproapele. Totuși, modul de viață al celui care se roagă ne poate da o idee de calitățile rugăciunilor pe care acesta le adresează lui Dumnezeu. Chiar și atunci când rugăciunea este de slabă calitate și nu se rezumă decât la recitarea mașinală a unor formule prestabilite, totuși ea exercită o oarecare influență asupra comportamentului. Ea fortifică în același timp și sensul moral și cel sacru, iar locurile unde se practică rugăciunea se caracterizează printr'un mod persistent al datoriei, prin lipsă de gelozie și răutate și printr-o dragoste față de cei din jur. Acest lucru pare a demonstra că alături de dezvoltarea intelectuală, caracterul și valorile morale sunt mult mai ridicate la cei care practică rugăciunea decât la cei care nu o practică.

Atunci când rugăciunea este regulată și cu adevărat fierbinte, influența ei devine foarte clară. Ea se poate compara, pe plan fiziologic, cu funcția glandei tiroide sau a glandei suprarenale. Ea constă într-un fel de transformare mintală și organică, iar această transformare este de natură progresivă. Se poate spune că în adâncurile conștiinței o flacără se aprinde. Omul se vede ceea ce este; el își descoperă egoismul, orgoliul, judecata greșită, înclină spre îndeplinirea datoriei morale, și încearcă să obțină smerenia intelectuală. Astfel, încet, încet i se descoperă tărâmul milei, al iertării. Încet, încet se produce un calm interior, o armonizare a funcțiilor neurologice și morale, o mai mare toleranță a greutăților sărăciei, calomniei, a grijilor, a bolilor, chiar și a pierderii din viață a celor dragi. Un medic care observă un bolnav care se roagă are adevărat motiv de bucurie. Liniștea care provine din rugăciune este un aditiv puternic al terapiei.

În același timp, rugăciunea nu trebuie să fie comparată cu calmantele căci rugăciunea, pe lângă liniștea interioară, induce o integrare a activităților mintale, un fel de înflorire a personalității, și uneori chiar eroismul.

Rugăciunea își marchează credințioșii printr' o armă deosebită. Puritatea privirii, atitudinea calmă, expresia de senină bucurie, virilitatea comportamentului, și atunci când este cazul, simpla acceptare a morții soldatului sau martirului, dezvăluie bogăția care se găsește ascunsă în străfundul sufletului și al trupului. Subt această influență, chiar și cei mai puțin dotați sau mai ignoranți, își folosesc mai eficient forțele morale și intelectuale. Se pare că astfel rugăciunea ridică pe om deasupra nivelului său intelectual ereditar și educațional; acest contact cu Dumnezeu îl umple de pace, iar această liniște interioară care radiază din el este purtată de el peste tot locul. Din păcate însă numărul celor care știu să se roage efectiv este foarte redus.

În toate epocile, efectele curative ale rugăciunii au atras atenția omului. Chiar și în zilele noastre, în cercurile unde se practică rugăciunea, sunt cazuri frecvente de vindecare, ca rezultat al petițiilor adresate lui Dumnezeu sau sfinților Lui. Atunci când este însă vorba de maladii susceptibile unei vindecări imediate, sau cu ajutorul unor medicamente ordinare, este greu de determinat care este adevăratul agent al vindecării. Numai în cazurile când orice alt tratament devine ineficace sau inaplicabil, numai atunci se pot constata cu mai mare certitudine efectele curative ale rugăciunii. Cabinetul medical din Lourdes a adus un raport important în serviciul științei, demonstrând realitatea vindecărilor care au avut loc. Se poate spune că rugăciunea are uneori un efect exploziv. Bolnavi s'au vindecat aproape instantaneu de diferite boli, cum ar fi cancerul, infecții renale, tuberculoză pulmonară sau osoasă. Fenomenul se produce mai totdeauna în același fel: o durere puternică urmată de sentimentul vindecării. În scurt timp simptomele fiziologice încep să dispară și leziunile anatomice încep să se vindece. Miracolul acesta se caracterizează printr' o accelerare extremă a procesului de vindecare.

Pentru ca aceste fenomene de vindecare să aibă loc nu este neapărat necesar ca pacientul să se roage. Copii mici și chiar persoane necredincioase au fost vindecate la Lourdes, dar alături de ele cineva se ruga. Rugăciunea făcută pentru altcineva este totdeauna mai fecundă decât cea făcută pentru sine. Se pare că efectul rugăciunii depinde de intensitatea și calitatea rugăciunii. Astăzi la Lourdes miracolele sunt mult mai rare decât erau acum o sută de ani căci bolnavii nu mai găsesc acolo atmosfera de rugăciune și reculegere de altădată. Pelerinii au devenit turiști iar rugăciunea lor este ineficace. Istoria sfinților, chiar și a acelor din timpuri moderne, este plină de fapte miraculoase. Un lucru este însă sigur, că rugăciunea produce efecte tangibile. Și nu este nimic de mirare căci cine cere primește, iar celui care bate i se deschide.

Pe scurt, Dumnezeu ascultă pe om. Efectele rugăciunii nu sunt o iluzie. Nu trebuie să reducem sensul sfințeniei la angoasa pe care o are omul din cauza pericolelor care îl înconjoară și a misterelor universului. Rugăciunea nu trebuie să fie nici un simplu calmant, și nici un remediu pentru frica noastră de suferință, de boală și de moarte. Care este deci semnificația sfințeniei? Și care este locul pe care îl ocupă rugăciunea în viața noastră? Care este locul pe care însăși natura îl desemnează în viața noastră? Acest loc este foarte important. În toate timpurile, oamenii din orient s'au rugat. Cetatea antică era în primul rând o instituție religioasă. Romanii construiau temple peste tot locul. Străbunii noștri din Evul Mediu au umplut de catedrale gotice întreg pământul creștinătății. În zilele noastre, deasupra fiecărui așezământ se vede o clopotniță. Prin biserici, universități și uzine, pelerinii veniți din Europa au instaurat în Lumea Nouă civilizația occidentală. Pe tot parcursul istoriei noastre, rugăciunea a fost o necesitate la fel de elementară ca cea de a cuceri, de a munci, de a construi sau de a iubi. Adevărul este că simțul pentru sacru pare să fie izvorât dintr'un impuls venit din adâncurile ființei, o activitate fundamentală. Variațiunile sale într'un grup social sunt mai totdeauna legate de celelalte activități de bază, de simțul moral, de caracter, și uneori chiar de simțul frumosului. Această parte importantă noi am lăsat-o să se atrofieze și de cele mai multe ori să dispară.

Trebue să ne aducem aminte că omul nu poate, fără risc, să se conducă după fantezii. Pentru a reuși, viața trebuie să fie trăită după reguli invariabile care depind de însăși structura lui. Ne asumăm un risc mare atunci când lăsam să moară în noi o oarecare activitate fundamentală, fie de ordin fiziologic, intelectual sau spiritual. Spre exemplu, lipsa de dezvoltare a sistemului musculo-skeletal la unii intelectuali este la fel de dezastruasă ca și atrofierea inteligenței și a sensului moral la unii atleți. Avem numeroase exemple cum pierderea sensului moral și spiritual la majoritatea populației unei națiuni duce la destrămarea acelei națiuni și la subjugarea ei. Căderea Greciei antice a fost precedată de un astfel de fenomen.

Din punct de vedere practic, activitățile morale și religioase sunt legate unele de altele. Simțul moral dispare curând după ce dispare simțul religios. Omul nu a reușit, după cum ar fi vrut Socrate, să construiască un sistem moral independent de cel religios. Societățile unde dispare necesitatea de rugăciune nu sunt departe de a deveni degenerate. Pentru aceasta, toate civilizațiile, credincioase sau nu, trebuie să se preocupe de această problemă a dezvoltării tuturor activităților esențiale de care omul este capabil.

Care este motivul pentru care simțul pentru sacru joacă un rol important în viața omului? Care este mecanismul prin care rugăciunea are efect asupra noastră? Omul se crede independent de natura în care trăiește, dar nu

totdeauna realizează că viața lui este parte din întregul univers cosmic, un univers intangibil, invisibil, imaterial. Necesitatea de a avea oxigen se poate compara cu sensul pentru sacru, iar rugăciunea poate fi comparată cu funcția respiratorie. Rugăciunea trebuie considerată ca agent catalizator între funcțiile naturale, o funcție normală între trup și suflet.

În concluzie, simțul pentru sacru are, prin raport la alte activități spirituale, o importanță deosebită, pentru că ne pune în contact cu imensitatea lumii spirituale. Prin rugăciune omul se îndreaptă către Dumnezeu, iar Dumnezeu intră în om. Pentru dezvoltarea noastră optimă, rugăciunea este indispensabilă. Sa nu considerăm rugăciunea ca fiind un act al celor slabi cu duhul. Filozoful german Nietzsche spunea că este rușinos să te rogi; de fapt nu este mai rușinos să te rogi decât este să bei apă și să respiri. Omul are nevoie de Dumnezeu la fel cum are nevoie de apă și de oxigen. ■

CREȘTINISMUL DE AZI ȘI DE MÂINE ÎN SIRIA

Ierodiacon Meletie Shattahi

Nu putem vorbi despre situația de astăzi a creștinismului în Siria fără a vorbi despre situația generală din această țară. De mai mult de trei ani Siria trece printr'un război pe care mass-media occidentală îl descrie drept un război civil. Dar realitatea de la fața locului ne arată că este vorba de un război între puterile politice ale acestei lumi, fiecare urmărindu-și propriile interese pe un pământ străin lor. Astfel marile puteri își rezolvă problemele politice plătind cel mai mic preț, pe când un alt popor—cel sirian—plătește prețul cel mai mare, și anume însăși viața lui.

Acum 2014 ani, creștinismul s'a născut aici, în Orient. Pe drumul spre Damasc Mântuitorul I s'a arătat lui Saul și în Damasc Saul a devenit Apostolul Neamurilor. În Antiohia Sfinții Apostoli s'au numit pentru prima dată "creștini" și de aici mesajul și numele creștinismului s'a răspândit în toată lumea.

Persecuția creștinilor a început în Siria în secolul al VIII-lea și a continuat neîncetat până acum. Au existat și ani mai liniștiți, după cum a îngăduit Dumnezeu, dar perioadele de liniște nu au durat mult. Astfel, pentru Biserica Antiohiei, suferința și persecuția au existat totdeauna: Biserica s'a obișnuit cu suferința iar suferința nu se mai satură de sângele credincioșilor.

Până acum trei ani creștinismul a cunoscut o perioadă de înflorire, după plecarea francezilor din Siria în 1947. În perioada aceasta Biserica s'a bucurat de libertate. A fost o perioadă de 60 de ani în care generația noastră a uitat ce înseamnă prigoana, deși generația bunicilor noștri a păstrat în memoria ei ceva ce nu poate fi uitat. De aceea, când în 2011 au început tulburările în Siria, creștinii nu erau pregătiți; a fost un șoc și o trecere rapidă de la libertate la persecuție.

Nu putem vorbi numai despre creștini în războiul de astăzi pentru că sunt și alți oameni care au suferit la fel de mult, mai ales musulmanii moderați. Pentru grupurile extremiste cine nu ridică armele împotriva regimului este un susținător al acestui regim și de aceea trebuie omorât. Desigur, creștinii au învățat că arma lor este rugăciunea, dar și musulmanii moderați și-au dat seama de pericolul grupurilor teroriste și de aceea nici ei nu au ridicat armele. În zonele unde au ajuns teroriștii, soarta musulmanilor moderați cât și a creștinilor este de o potrivă moartea. Odioase atacuri și distrugerii au avut loc în zonele unde au pătruns extremiștii.

Satul creștin Maaloula, singurul sat unde se mai vorbește încă limba Mântuitorului, limba aramaică, unde se află și mănăstirea Sfintei Tecla și sfințele ei moaște, a fost atacat și distrus, iar comorile mănăstirilor care datează din secolele V și VI au fost jefuite în întregime. Teroriștii au dat foc întregului sat și au capturat 13 maici de la mănăstirea Sf. Tecla. Din mila Domnului abea în Martie 2014 maicile au fost eliberate iar satul a fost eliberat de către armata țării în Joia Mare a aceluiaș an. Cea mai veche biserică din lume care datează din anul 59 d. H. a fost distrusă împreună cu mănăstirea Sf. Simeon Stâlplnicul cât și alte 140 de biserici și mănăstiri.

Satul Sadad a fost și el atacat de extremiști care au comis masacre oribile, omorând mai mult de 60 de creștini, majoritatea femei și copii. Deasemenea au jefuit și au distrus toate bisericile—monumente care datează din secolele VI-VII. Satul a fost ulterior eliberat la două zile după atac.

Un alt sat atacat a fost Deir Atieh unde teroriștii și-au notat numele creștinilor căutând să îi omoare; creștinii însă au fost ascunși de musulmani în casele lor și astfel au scăpat cu viață. Același lucru s'a întâmplat și în satul Adra unde creștinii au fost nevoiți să se ascundă în casele vecinilor musulmani.

Actualmente, doi mitropoliți și șapte preoți au fost răpiți. Sunt deja patru preoți martiri și un număr foarte mare de mărturisitori care au murit pentru că nu și-au lepădat credința. Din casele lor au fost dați afară peste 450,000 de creștini rămași fără locuințe.

Ne întrebăm de ce îngăduie Dumnezeu atâta suferință? Răspunsul îl găsim în Sfânta Scriptură: "Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul" (Isaia 55:8). Dumnezeu

a îngăduit să suferim noi acum așa cum au suferit mulți alții înaintea noastră. De ce să refuzăm acest dar, această șansă mai ușoară pentru mântuire? Nu avem altă ocazie de întoarcere mai rapidă către Biserică decât cea de acum. Examenul cel mai serios pentru credința omului este suferința. Creștinul adevărat este acela care face față răului și care nu își leapădă credința în ciuda persecuțiilor. De aceea ar fi mai bine, atunci când ne rugăm unii pentru alții și când frații noștri creștini se roagă pentru noi, sirienii, să nu cerem lui Dumnezeu să ne ferească de moarte, ci să Îi cerem să ne dea putere și curaj să nu lepădăm credința când va veni momentul morții.

Creștinul nu are o țară în lumea aceasta. Nu există creștin român, sirian, grec, american, etc. Există numai creștinul ortodox care își caută țara cea veșnică, Împărăția cerurilor: “Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este Împărăția cerurilor” (Matei 5:10). De aceea, deși creștinii din Siria sunt prigoniți și alungați din casele lor, totuși, ei nădăjduiesc la locașurile veșnice pe lângă Mântuitorul Care s’a jertfit pentru noi, dându-le exemplu ca și ei să se jertfească pentru întreaga Biserică. Prin suferință se naște smerenia care este mama virtuților, așa încât nu trebuie să căutăm odihna. Biserica Antiohiei din Siria a dat un exemplu, s’a jertfit acum, dar va veni vremea când și o altă Biserică va trebui să se jertfească. Important este să cunoaștem că nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu și prin voia lui Dumnezeu încă se mai nasc bărbați adevărați.

Criza prin care trecem a arătat credincioșilor că Biserica are grijă de copiii ei, că este o mamă adevărată. Ne-a învățat că Biserica nu este împărțită între clerici și laici, ci toți suntem o singură familie; datoria Bisericii este de a fi alături de credincioșii ei și nu putem ieși din acest război dacă nu rămânem împreună, ajutându-ne unii pe alții.

Despre ziua de mâine, numai Dumnezeu știe ce va fi. Dar așa cum a arătat istoria, creștinii Antiohiei au suferit întotdeauna și războiul de astăzi nu este cel mai dur. În 1861, într’o singură zi au fost uciși numai în Damasc, 60,000 de creștini, iar în perioada 1860-1916 otomanii au omorât în Siria peste 6 milioane de creștini. Poporul sirian a suferit mult și s’a obișnuit cu suferința și în ciuda tuturor greutăților a rămas și va rămâne în continuare pe acel pământ binecuvântat, nădăjduind ca Domnul să îi facă dintre cei aleși pentru slava numelui Său. ■

(Publicat în vol VII, 2014 “Cuvinte către Tineri,” Publicție editată de Mănăstirea Putna).

PUBLICAȚIA RUGUL APRINS ÎN FORMAT ELECTRONIC

În urmă cu vreo cinci ani am încercat, fără succes să trimetem publicația noastră “Rugul Aprins” în format electronic. Din păcate nu am avut la îndemână la vremea aceea cele necesare pentru aceasta.

Costul tipografiei și al poștei continuă să crească în fiecare an. Încercăm din nou să stabilim o modalitate de a vă trimete publicația noastră electronic celor care doriți și aveți posibilitatea de a o primi prin intermediul Internetului. Desigur, vom continua pentru un moment de a o trimete prin poștă la cei care nu ne răspund încă la apel.

Dacă doriți și puteți primi publicația noastră în format electronic, vă rugăm să ne trimete-ți prin poștă sau electronic informațiile indicate pe formularul de mai jos.

Pomelnicele deasemenea se pot trimete prin email.

Adresa noastră de poștă este: Dormition Monastery, P.O.Box 128, Rives Junction, MI 49277. Adresa de email: hdmppress@dormitionmonastery.org.

Please detach and mail.

✂ -----

Please select language: English Romanian

Please print clearly:

Name: _____

Address: _____

Phone: _____

E-mail: _____

Donațiile se pot face cu check sau prin websiteul mănăstirii prin Pay Pal.

Vă rugăm să nu trimeteți numere de Credit Card prin email.

**PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI ȘI BOBOTEAZA
2014 - 2015**

PROGRAMUL SLUJBELOR

Miercuri, Decembrie 24 Ajunul Crăciunului	Ceasurile Împărățești & Tipica Liturghia Sf. Vasile Privegherea	8:00 am 10:00 am 6:00 pm
Joi, Decembrie 25 Nașterea Domnului	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan Privegherea	9:00 am 10:00 am 6:00 pm
Vineri, Decembrie 26 Soborul Maicii Domnului	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan Lunch & Colinde Privegherea	9:00 am 10:00 am 12:30 pm 6:00 pm
Sâmbătă, Decembrie 27 Sf. Mucenic Ștefan	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan Privegherea	8:00 am 9:00 am 6:00 pm
Duminică, Decembrie 28	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan	9:00 am 10:00 am
Miercuri, Decembrie 31	Utrenia, Ceasurile & Tipica Privegherea Te Deum	5:00 am 6:00 pm 11:30 pm
Joi, Jan. 1, 2015 Tăierea Împrejur Sf. Vasile cel Mare	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Vasile	9:00 am 10:00 am
Luni, Jan. 5, 2015 Ajunul Bobotezei	Utrenia Ceasurile Împărățești & Tipica Vecernia cu Liturghia Sf. Vasile Sfințirea apei urmată de lunch Privegherea	5:00 am 6:30 am 8:00 am 6:00 pm
Tuesday, Jan. 6, 2015 Feast of Theophany	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan Sfințirea apei urmată de lunch Privegherea	9:00 am 10:00 am 11:30 am 6:00 pm
Wednesday, Jan. 7, 2015	Acatist, Ceasurile 3 & 6 Liturghia Sf. Ioan	8:00 am 9:00 am

THE CHURCH ICONOGRAPHY

Those who have visited the monastery in recent months have noticed the progress and the completion of the iconography on the North and South walls, as well as under the balcony.

We are currently working on the iconography in the Nartex. By God's grace and all of your prayers we hope to finish by the Feast of the Nativity.

The icons from the Nartex that are now available for sponsorship are listed below, along with the icons that are still available from the rest of the church.

FRONT OF THE CHURCH:

St Phoebe and St. Priscila	\$ 800.00 each
St. Tatiana and St. Olympia	\$ 800.00 each
St. Arsenius	\$ 600.00
Icon of Christ with Martha & Mary	\$1,500.00
Icon of the Vision of St. Pachomius	\$1,000.00
Icon of the Myrrhbearing Women	\$1,800.00

FULL FIGURE ROMANIAN MALE SAINTS

\$ 800.00 each (unless noted otherwise)

St. Ianache Văcărescu
St. Daniel the Hesychast
St. John Jacob of Neamț
St. George of Cernica
St. Nicodemus of Tismana
St. Paisius Velichekovsky
St. Joseph of Varatec
St. Dosoftei
St. Antim Ivireanul

FULL FIGURE SAINTS OF NORTH AMERICA

\$ 800.00 each

St. Juvenaly of Alaska
St. Innocent of Alaska
St. Raphael of Brooklyn.

FULL FIGURE MALE SAINTS

\$ 800.00 each

St. Atanasius the Athonite
St. Paul of Xeropotamou
St. James the Persian
St. Sergius
St. Bachus

St. Theodore Stratilates
St. Procopius
St. Justin the Philosopher
St. Nicetas
St. Xenophont
St. Arcadius

FULL FIGURE FEMALE SAINTS

\$ 800.00 each (unless noted otherwise)

St. Euphemia
St. Veronica with the Napkin (\$ 1,000.00)
St. Cecilia
St. Vasilisa
St. Natalia
St. Julita

HALF FIGURE FEMALE SAINTS

\$ 500.00 each (unless noted otherwise)

Sts. Mermione
Philonella
Zenaida
St. Nona (*Mother of St. Gregory the Theologian*)
St. Emilia (*Mother of St. Basil the Great*)
St. Anthousa (*Mother of St. John Chrysostom*)
St. Felicity

HALF FIGURE MALE SAINTS

\$ 500.00 each (unless noted otherwise)

St. Cyrus & John (\$ 500.00 each; \$ 900.00 for both)
Sts. Hermolaus, Tryphon (\$ 500.00 each; \$ 900.00 for both)
Sts. Photius, Anicetus & Thalleleus (\$ 500.00 each; \$ 1,200.00 all 3)
St. Samson
St. Nicodemus of Mt. Athos

ICONS IN THE NARTEX

Icon of the Last Judgement	\$ 6,000.00
St. Elias and Prophet Elisha	\$ 3,000.00
Prophet David	\$ 800.00
Righteous Enoch	\$ 800.00
Prophet Ezekiel	\$ 800.00
Icon of the Good Samaritan	\$ 1,500.00

ICON SPONSORSHIP

I would like to sponsor as a donation the following icon:

.....

In the amount of:

Name:

Address:

.....

Phone:

E-mail:

Method of Payment:

- Check
- Money Order
- Credit Card

(For credit card donations please call the monastery at: 517-569-2873).

Donation is in honor of:.....

Donation is in memory of:.....